

Dosarul nr. 2ra-672/20

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Florești (jud. M. Nicorici)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. St. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

ÎNCHEIERE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Andrei Țepordei și avocatul
Alexandru Havrun,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Țepordei
împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” cu
privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție și repararea prejudiciului material
și moral,

împotriva deciziei din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 22 iunie 2018, Andrei Țepordei a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” solicitând anularea ca fiind
ilegal ordinul nr.66-c din 07 mai 2008 cu privire la încetarea contractului individual
de muncă la inițiativa uneia dintre părți, prin care a fost concediat din funcția de
pădurar la ocolul silvic Cuhurești, conform art. 86 alin.(1) lit.c) Codul muncii,
restabilirea în funcția de pădurar în cadrul ocolului silvic Cuhurești, retribuirea
muncii pentru funcția de pădurar în cadrul ocolului silvic Cuhurești începând cu 07
mai 2018 până la data restabilirii în funcție, rezultând din suma de 3070 de lei,
încasarea prejudiciului moral în mărime de 20000 de lei, încasarea tuturor
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la 30 octombrie 2015 a fost
angajat în cadrul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca”, în funcția de
pădurar. La 07 mai 2018 a fost emis ordinul nr. 66-c cu privire la încetarea
contractului individual de munca la inițiativa uneia dintre părți, fiind concediat în
temeiul art. 86 alin.(1) lit.c) Codul muncii-reducerea numărului sau statelor de
personal din unitate.

Reclamantul a indicat că la emiterea ordinului nr.66-c din 07 mai 2018 nu au
fost luate în considerare prevederile imperative a legislației în vigoare și anume art.
88 alin. (1) lit. c) Codul muncii, art. 183 Codul muncii. La desfășurarea procedurii
de concediere în legătura cu reducerea numărului sau a statelor de personal nu i-a
fost propus un alt loc de muncă existent care să corespundă funcției deținute și

aptitudinilor profesionale, astfel fiindu-i îngădit dreptul la munca și libertatea muncii.

Totodată, a menționat că administrația întreprinderii nu a ținut cont de studiile sale și calificarea sa, vechimea în munca în raport cu ceilalți salariați menținuți la locul de munca după reducerea numărului sau statelor de personal.

La cererea prealabilă adresată angajatorului la 05 iunie 2018 a primit un răspuns datat cu 14 iunie 2018 sub nr. 163, prin care i s-a comunicat precum că la concedierea au fost respectate prevederile legislației muncii, iar cererea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Reclamantul a afirmat că la concediere nu au fost respectate normele imperative ale legislației muncii și astfel ordinul de concediere este ilegal.

Prin hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătorei Soroca, sediul Florești, s-a respins cererea de chemare de judecată depusă de Andrei Țepordei împotriva ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” cu privire la restabilirea în funcție și repararea prejudiciului cauzat.

Prin decizia din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Andrei Țepordei, reprezentat de avocatul Alexandru Havrun și s-a menținut hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătorei Soroca, sediul Florești.

Pentru a decide astfel, instanța de apel citând prevederile art. 86 alin.(1) lit.c), art. 88 Codul muncii, instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a stabilit precum că anumite abateri în procesul de încetare a raporturilor de muncă dintre reclamantul Andrei Țepordei și ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca”.

Drept consecință, instanța de apel a reținut că, în baza ordinului nr. 23-c din 15 februarie 2018 cu privire la preavizarea salariaților sub semnătura cu două luni înainte de reducerea numărului sau statelor de personal, unde în pct. V este reflectat: „De propus odată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului de personal sus numit, în scris un alt loc de munca în cadrul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca”, fiind astfel indicate persoanele și funcția ce se propune. La pct. 3 este indicat numele Andrei Țepordei, muncitor permanent la Ocolul Silvic Cuhurești. Astfel, instanța de fond corect a reținut faptul că reclamantului/apelant, odată cu preavizarea, i s-a propus un alt loc de munca vacant (f.d. 18-19), fapt confirmat prin semnătura acestuia din anexa la ordin (f.d. 20).

Redând prevederile art. 183 Codul muncii, instanța de apel a relevat că ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” la emiterea ordinului de concediere a ținut cont și de faptul că Andrei Țepordei are un stagiu de muncă mai mic în raport cu alți colaboratori, fiind angajat în funcție de pădurar în anul 2015, o bună parte din timp s-a aflat în concediul medical, fapt confirmat prin certificatele de concediul medical anexate la materialele dosarului (f.d. 80-87).

Instanța de apel a conchis că nu poate fi reținut nici argumentul precum că, unii din pădurarii reduși au fost reangajați la aceleași locuri de muncă, deoarece după cum rezultă din schema ocoalelor silvice formate, acestea au suferit schimbări de suprafață și sector (f.d. 180-185), fiind respectiv repartizată într-un alt mod sarcina de lucru.

În această ordine de idei, instanța de apel a accentuat că angajatorul ÎS pentru Silvicultură Soroca la emiterea ordinului de încetare a contractului individual de muncă nr. 66-c din 07 mai 2018 în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii, în

legătură cu reducerea statelor de personal, nu a încălcat condițiile stabilite pentru eliberarea salariatului în baza acestui temei.

La 17 februarie 2020, prin intermediul poștei (f.d.211), Andrei Țepordei și avocatul Alexandru Havrun au declarat recurs împotriva deciziei din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept, exprimate prin faptul că instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea, a apreciat arbitrar probele.

Copia recursului declarat a fost expediată intimaților conform scrisorii de însoțire, datate cu 10 martie 2020 (f.d.214) și a fost recepționată la 18 martie 2020, conform avizului de recepție (f.d.216).

La 14 aprilie 2020, prin intermediul poștei (f.d.221), ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea respingerii recursului.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 10 decembrie 2019, iar Andrei Țepordei și avocatul Alexandru Havrun, a declarat recurs la 17 februarie 2020, prin intermediul poștei (f.d.211).

Materialele cauzei atestă expedierea copieii deciziei integrale participanților la proces la 27 ianuarie 2020, conform scrisorii de însoțire (f.d.198) și a fost recepționată de către partea recurentă la 30 ianuarie 2020, conform avizelor de recepție (f.d.199, 201). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Andrei Țepordei și avocatul Alexandru Havrun, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Andrei Țepordei și avocatul Alexandru Havrun nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Andrei Țepordei și avocatul Alexandru Havrun.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Andrei Țepordei și avocatul Alexandru Havrun împotriva deciziei din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat